

המכללה האקדמית ספיר (נ"ר)
Sapir College

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

ייצוג נשים בחדשות בישראל במסגרת פרויקט ניטור המדיה העולמי [GMMP] לשנת 2025

עינת לחובר | ליאת גרנות דדון | ענת טהון אשכנזי | תמר צבי

דוח מחקר

מרץ 2026

ייצוג נשים בחדשות בישראל במסגרת פרויקט ניטור המדיה העולמי (GMMP) לשנת 2025

עינת לחובר | ליאת גרנות דדון |
ענת טהון אשכנזי | תמר צבי

מרץ 2026

Women's Representation in Israeli News: Findings from the Global Media Monitoring Project (GMMP), 2025

Einat Lachover | Liat Granot Dadon | Anat Thon-Ashkenazy | Tamar Tsevi

עריכת הטקסט: תמר שקד

עיצוב הסדרה: סטודיו Alfabees

עיצוב העטיפה: mootagoc

ביצוע גרפי: נדב שטכמן פולישוק

הדפסה: גרפוס פרינט, ירושלים

מסת"ב: 7-518-519-965-978

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר ידע, לשרד או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר – כל חלק שהוא מהחומר בספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

© כל הזכויות שמורות למכון הישראלי לדמוקרטיה (ע"ר) ולמכללה האקדמית ספיר (ע"ר)

נדפס בישראל, תשפ"ו/2026

המכון הישראלי לדמוקרטיה

רח' פינסקר 4, ת"ד 4702, ירושלים 9104602

טל': 02-5300888

אתר האינטרנט: www.idi.org.il

המכללה האקדמית ספיר

כביש 232 מ.א. שער הנגב, 7956000

טל': 077-9802802

אתר האינטרנט: www.sapir.ac.il

המכון הישראלי לדמוקרטיה

המכון הישראלי לדמוקרטיה הוא מוסד עצמאי א-מפלגתי, מחקרי ויישומי, הפועל בזירה הציבורית הישראלית בתחומי הממשל, הכלכלה והחברה. יעדיו הם חיזוק התשתית הערכית והמוסדית של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, שיפור התפקוד של מבני הממשל והמשק, גיבוש דרכים להתמודדות עם אתגרי הביטחון מתוך שמירה על הערכים הדמוקרטיים וטיפוח שותפות ומכנה משותף אזרחי בחברה הישראלית רבת הפנים. לצורך מימוש יעדים אלו חוקרי המכון שוקדים על מחקרים המניחים תשתית רעיונית ומעשית לדמוקרטיה הישראלית. בעקבותיהם מגובשות המלצות מעשיות לשיפור התפקוד של המשטר במדינת ישראל ולטיפוח חזון ארוך טווח של תרבות דמוקרטית נכונה לחברה הישראלית ולמגוון הזהויות שבה. המכון שם לו למטרה לקדם בישראל שיח ציבורי מבוסס ידע בנושאים שעל סדר היום הלאומי, ליזום רפורמות מבניות, פוליטיות וכלכליות ולשמש גוף מייעץ למקבלי ההחלטות ולציבור הרחב.

המכללה האקדמית ספיר

במכללה האקדמית ספיר, הממוקמת בנגב המערבי, לומדים למעלה מ-7,000 סטודנטים וסטודנטיות בתוכניות אקדמיות לתואר ראשון ושני, מכללה טכנולוגית להכשרת הנדסאים, מכינות קדם-אקדמיות וקורסי תעודה מקצועיים.

בעקבות זוועות 7 באוקטובר, ספיר אימצה חזון נועז לקדם את ההתאוששות והחוסן האזרחי, הצמיחה והתחדשות, באמצעות מצוינות אקדמית, יצירת מקומות עבודה, חדשנות, תרבותיות וקהילתיות וחיזוק סביבת עוטף עזה לטווח הארוך. המכללה האקדמית ספיר היא הנכס האסטרטגי המוביל של המדינה בנגב המערבי, אזור שהיא קריטי לביטחון, לכלכלה ולחברה בישראל.

תוכן העניינים

7	תקציר
9	רקע: נשים בישראל בזמן מלחמת חרבות ברזל
11	רציונל המחקר
12	רקע ליום המחקר
14	שיטת המחקר
16	ממצאים בישראל
38	סיכום
39	רשימת המקורות
40	תודות

תקציר

דוח זה משקף את נתוני ישראל בפרויקט ניטור המדיה העולמי (Global Media Monitoring Project – GMMP) לשנת 2025 ומספק הצצה למציאות תקשורתית שבה נשים בישראל נותרות בשולי השיח הציבורי, בעיקר בעיתות חירום. הניטור התקיים ב־6 במאי 2025, בצילה של מלחמת חרבות ברזל ואירועים ביטחוניים אינטנסיביים.

להלן עיקרי הממצאים:

נוכחות חסרה של נשים

ייצוג נמוך מהממוצע: נשים הן רק 17.6% מהדמויות המסוקרות בחדשות בישראל, נתון הנמוך משמעותית מהממוצע העולמי, העומד על 26%. הנוכחות של נשים בחדשות בערבית נמוכה באופן ניכר מזו שבחדשות בעברית, ובמיוחד ברדיו (6%).

נסיגה לאחור: אף שנשים הן 51% מהאוכלוסייה, שיעור ייצוגן במדיה הישראלית נמצא במגמת קיפאון ואף ירידה – לעומת שיא של 24% שנרשם בשנת 2015.

הדרה משיח המלחמה: כמחצית מהסיקור החדשותי היה בענייני המלחמה. נשים נכחו רק ב־11% מהסיקור החדשותי, דבר שהופך אותן לכמעט בלתי נראות כשמדובר בנושא המרכזי ביותר בשיח הציבורי.

עיתונאיות: הרוב מגישות, המיעוט פרשניות

פער בתפקידים: נשים הן 42% מכלל העיתונאיות (נתון דומה לממוצע העולמי), אך תפקידן לרוב מוגבל.

חזות מול סמכות: בטלוויזיה רוב מוחץ של נשים הן **מגישות חדשות** (83%); ומנגד, מתוך 27 פרשנים שנוטרו רק **אישה אחת** הופיעה כפרשנית באולפן.

גיל וייצוג: גילן של מגישות החדשות בטלוויזיה יורד עם השנים, דבר המרמז על דגש על נראות חזותית במקום על ניסיון ויכולת פרשנות.

נושאי סיקור ותיוג מגדרי

שמירה על התפקידים המסורתיים: נשים מופיעות בחדשות בעיקר בתחומי הבריאות, הרווחה, ההוראה או כעקרות בית. ייצוגן בתחומי הפוליטיקה (6%) והביטחון (1%) נמוך באופן ניכר.

נקודות אור מקריות: הייצוג הגבוה ביותר של נשים בחדשות נמצא בתחום הכלכלה (55%), אך ממצא זה קשור בעיקר לסיקור שביתת המורות שהתרחשה ביום המחקר.

הדרה כפולה: נשים מקבוצות מיעוט (ערביות וחרדיות) כמעט שאינן נוכחות בסיקור; נשים ערביות ישראליות היו פחות מ־0.5% מכלל הדמויות המסוקרות בחדשות.

לסיכום: המדיה הישראלית משקפת אי־שוויון חברתי ואף מעצימה אותו; נשים אינן נוכחות בסיקור החדשותי ומודרות מהפרשנות של החדשות "הקשות" (מלחמה ופוליטיקה).

רקע: נשים בישראל בזמן מלחמת חרבות ברזל

מדד המגדר, שפותח על ידי ארגון שוות – המרכז לקידום נשים בזירה הציבורית במכון ון ליר, מעריך את אי־השוויון המגדרי בישראל במגוון תחומים: חינוך, שוק העבודה, עוני, כוח והשפעה, בריאות ואלמות נגד נשים. המדד בוחן גם את אי־השוויון המגדרי בחברה הערבית ובחברה החרדית.

מדד המגדר לשנת 2025 מצביע על החמרה במצב השוויון המגדרי בישראל, עם ירידה של כ־6% ברמת השוויון. ירידה זו נובעת בעיקר מצמצום הייצוג של נשים בזירה הפוליטית ובדרגים הבכירים בשירות הציבורי ומהדרתן ממוקדי השפעה וקבלת החלטות בזירות הכלכליות. מגמה זו היא המשך ישיר של הממצאים שעלו במדדים בשנים 2023–2024, והיא אף באה לידי ביטוי בירידה ניכרת בדירוגה של ישראל במדדים הבינלאומיים בקטגוריה של עוצמה פוליטית של נשים (מקום 104 במדד המגדר של הפורום הכלכלי העולמי בשנת 2025 ומקום 106 בשנת 2024; בעוד רק בשנת 2022 דורגה ישראל במדד זה במקום 61). בנוסף, מדד המגדר 2025 מצביע על עלייה במדד האלימות כלפי נשים ועל פער שכר של כ־35% בין נשים לגברים, מהגבוהים בקרב מדינות ה־OECD (פער שרק הולך ומעמיק כאשר בוחנים את שכרן של נשים מקבוצות המיעוט באוכלוסייה). עם זאת, נציין כי בשנה האחרונה חלה עלייה במספר הנשים המשתתפות בשוק העבודה בישראל, וכי תחום ההשכלה נותר לאורך השנים התחום השוויוני ביותר בישראל (צמרת ואחרים, 2025).

מחקרים מהעולם מלמדים שבזמני סכסוך נשים סובלות מפגיעה נרחבת וייחודית. פגיעה זו באה לידי ביטוי באלימות על כל סוגיה, לרבות אלימות מינית ודרישה להגביר את העיסוק בתפקידים המשפחתיים המסורתיים בטיפול בבני המשפחה, מצב ששוחק פעמים רבות את ההישגים שכבר הושגו בתחום תפקידן השוויוני של נשים בזירה הציבורית. לעיתים קרובות נשים נאלצות לברוח מאזורים מסוכנים ואינן זוכות למשאבים, סמכויות וזכויות פוליטיות המאפשרות להן לדאוג לצרכים האישיים והמשפחתיים. מעבר לכך, הן נתקלות במכשולים נוספים הנובעים מבירוקרטיה ומנורמות חברתיות שמגבילות את השתתפותן במרחב הציבורי והפוליטי.

לעיתים סכסוכים אלימים גם יוצרים הזדמנויות לשיפור בזכויות נשים, במקרים שבהם הן מקבלות על עצמן תפקידים חדשים ומאתגרות את חלוקת העבודה המגדרית המסורתית. ברוח זו, החלטת מועצת הביטחון של האו"ם 1325 משנת 2000 הכירה בתרומתן של נשים לסיום סכסוכים ולשמירה על שלום יציב וקראה לשילובן השווה בתהליכי קבלת ההחלטות בתחום הביטחון והשלום.

בדיקה ראשונית של ההשלכות המגדריות של מלחמת ישראל-חמאס, אשר החלה במתקפת החמאס ב-7 באוקטובר 2023 ונמשכה עד שנת 2025, מצביעה על השפעות רחבות של המלחמה על חייהן של נשים בישראל, הן נשים יהודיות והן נשים פלסטיניות אזרחיות המדינה. חרף נוכחותה המשמעותית של מנהיגות נשים בחברה האזרחית ובמאבקי מחאה הקשורים למלחמה, נשים כמעט שלא היו שותפות למסגרות קבלת ההחלטות בנושאים ביטחוניים. בד בבד, העמקת תהליכי המיליטריזציה הובילה לפגיעה בשירותים החברתיים ולהגדלת אי-השוויון המגדרי במרחב הביתי.

מדד המגדר לשנת 2025 מלמד כי התמשכות המלחמה הביאה להעמקת הפערים המגדריים ולהחרפת אי-השוויון. מאחר שתעסוקתן של נשים מאופיינת ביציבות נמוכה יותר ובשכר נמוך יותר בהשוואה לגברים, המשך הלחימה פגע בהן כלכלית יותר. האלימות הנלווית למלחמה, לצד האלימות במרחב הציבורי, חודרת גם אל התא המשפחתי, שבו נשים נפגעות באופן לא פרופורציונלי. במקביל, הפניית משאבי המדינה למימון המלחמה וההתמודדות עם המשבר הכלכלי מובילות לצמצום השירותים החברתיים ולפגיעה ברשת הביטחון החברתית, דווקא כאשר הביקוש להם הולך וגובר. בהתאם לכך, דוח מדד המגדר לשנת 2025 מצביע על נסיגה כמעט בכל תחומי המדידה.

מעבר להשפעותיה הישירות של המלחמה, יש לתת את הדעת גם על תהליכים מבניים רחבים יותר, ובראשם תהליכי הנסיגה הדמוקרטית, אשר זוהו במחקר ההשוואתי ככוח השוחק את השוויון המגדרי במדינות החוות תהליכים אלו. בישראל, השפעותיה של הנסיגה הדמוקרטית ניכרות בכמה היבטים ישירים ועקיפים. בין היתר, ניתן למנות הצעות חקיקה המקדמות הפרדה מגדרית בזירה האקדמית; הרחבת סמכויות של בתי דין דתיים, שבהם נשים אינן יכולות לכהן כדיונות; אי-יישום הוראות חוק ופסיקת בג"ץ בעניין חובת הייצוג ההולם של נשים בשירות הציבורי; שחיקה במעמדם של גופים ממשלתיים האמונים על קידום מדיניות לשוויון מגדרי; ומהלכים אחרים הפוגעים בשומרי הסף שתפקידם לבלום פגיעה בזכויות נשים, ובהם בתי המשפט והייעוץ המשפטי לממשלה, כמו גם התקשורת העצמאית (טהון ובנביסטי, 2025).

מציאות מורכבת זו, שבה משבר ביטחוני מתמשך ותהליכים מוסדיים רחבים מעצבים מחדש את השיח הציבורי, מדגישה את החשיבות של בחינת הייצוג המגדרי בחדשות לתקשורת תפקיד מרכזי בעיצוב סדר היום הציבורי, בהבניית תפיסות חברתיות ובהגדרת הדמויות בעלות הסמכות והלגיטימציה בזירה הציבורית. דוח זה מבקש אפוא לבחון כיצד משתקפים תהליכים אלה בדפוסי הייצוג של נשים בתקשורת הישראלית בתקופה זו.

רציונל המחקר

לפני שלושים שנה, בוועידה העולמית הרביעית של האו"ם לנשים בבייג'ינג ב־1995, ממשלות הכירו בכך שהתקשורת אינה רק מראה של החברה אלא מנוע רב־עוצמה לשינוי. מצע הפעולה של ועידת בייג'ינג קרא להשתתפות שוויונית של נשים בתקשורת ובאמצעי התקשורת במטרה להפסיק את הייצוג הסטראוטיפי שלהן. מאז, בכל חמש שנים (בשנים 2000–2025), מחקר פרויקט ניטור המדיה העולמי (GMMP) בוחן את החדשות באמצעי התקשורת על פי מדדי מגדר נבחרים במטרה לספק ראיות אמפיריות לתת־הייצוג המתמשך ולייצוג המוטה של נשים בתוכני החדשות. שלושה עשורים ושבעה מחזורים אחר כך, הדוח העולמי מראה עד כמה הדרישה הזאת נותרה דחופה ורלוונטית. נתוני המחקר מכלל המדינות המשתתפות לאורך השנים הראו כי מבעד לחדשות מצטיירת תמונת עולם שנשים סובלות בו מתת־ייצוג דרמטי ומתמשך. יש בנתוני המחקר העולמי הנוכחי כדי להתריע על בלימת ההתקדמות לעבר שוויון מגדרי בחדשות בעשור האחרון, המתבטאת בממצא שנשים הן כבר 15 שנה רק כרבע מהאנשים המסוקרים בהן.

GMMP היה תמיד יותר ממחקר. זהו כלי אחריותיות (accountability) עולמי ומעשה קולקטיבי לבניית תנועה פמיניסטית. במשך שלושים שנה גורמים מהתקשורת, האקדמיה וקבוצות מהחברה האזרחית מתאחדים בכל חמש שנים כדי להציב מראה מול תעשיית החדשות והציבור הרחב ומבקשים שינוי.

הדוח הישראלי הנוכחי בוחן את רמת הייצוג המגדרי בתקשורת הישראלית ביום הניטור, מתוך השוואת הנתונים למגמות העולמיות ולמדגמים משנים קודמות בישראל. הדוח עומד על הפער בין שיעור הנשים באוכלוסייה לבין נוכחותן המצומצמת בסיקור החדשותי, במיוחד לנוכח הנטייה של המדיה הישראלית להתמקד בנושאי ביטחון ומלחמה, שמהם נשים מודרות כמעט לחלוטין. נתוני המחקר הנוכחי בישראל מציגים תמונה עגומה יותר מהמציאות העולמית במדדים רבים. כך למשל, הנשים המסוקרות הן פחות מחמישית מהאנשים המופיעים בחדשות.

רקע ליום המחקר

יום ניטור אמצעי התקשורת, שהתקיים ברחבי העולם בהשתתפות צוותי ניטור מ־94 מדינות, נערך ב־6 במאי 2025. זוהי הפעימה השביעית של פרויקט המחקר העולמי GMMMP, שהחל כאמור בשנת 1995.¹

בתקופה זו נלחמה ישראל בכמה חזיתות אזוריות כחלק ממלחמת חרבות ברזל שהחלה שנה ושמונה חודשים לפני כן. בבוקר יום המחקר תקפה ישראל את נמל חודיידה שבתים, בעקבות טיל ששיגר החות'ים לעבר נמל התעופה בן־גוריון. אירוע זה הוביל להשבתה זמנית של נמל התעופה למשך שעות אחדות ולהשעיית טיסותיהן של חברות תעופה בינלאומיות רבות לישראל. בזירה הבינלאומית, נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ הודיע מאוחר יותר באותו יום על כוונתו לתקוף את החות'ים בתימן, הצהרה שזכתה לבולטות בסיקור הטלוויזיוני.

יום הניטור עמד גם בסימן התחדשות הלחימה בעזה, כחלק מן המלחמה המתמשכת בין ישראל לחמאס. על רקע זה גברה דאגתן של משפחות החטופים לשלום יקיריהן. הסיקור התקשורתי בשפה העברית, ובייחוד ברדיו, עסק בהרחבה במצב ההומניטרי בעזה ובצעדים הנדרשים להעברת סיוע מתוך מניעת השתלטות של החמאס עליה. תשומת לב ניכרת הוקדשה גם למחיר הכבד שמשלמים משרתי המילואים ולנטל הגבוה על משפחותיהם. סוגיית הימנעותם של צעירים חרדים משירות צבאי נדונה בהרחבה, לצד הצעת חוק שירות הביטחון והוויכוח בעניין שאלת הגיוס השוויוני בכלל הקבוצות בחברה הישראלית. בזירה הארצית זכתה גם שביתת המורים והמורות לתשומת לב תקשורתית משמעותית, בעיקר בעיתונות הכתובה והמקוונת. השביתה ביטאה את המחאה נגד קיצוצי השכר שקידמה הממשלה במגזר הציבורי לטובת הפניית כספי ציבור למאמץ המלחמתי.

לנוכח מרכזיות המלחמה והשלכותיה, הסיקור הפוליטי, שתופס בדרך כלל נפח נרחב, היה מצומצם יחסית. משפטו של ראש הממשלה בנימין נתניהו סוקר בקצרה בלבד. גם המחאה הרחבה להשגת הסכם לשחרור החטופים כמעט שלא השתקפה בדיווחי החדשות ביום הניטור.

1 [GMMMP – Global Media Monitoring Project](#). בשנים 1995–2005 ריכזה את המחקר בישראל פרופ' דפנה למיש, ובשנים 2010–2025 – פרופ' עינת לחובר.

הסיפור הבולט ביותר שעסק במגדר ביום הניטור הגיע מעולם הבידור: נסיעתה של יובל רפאל, ניצולת מתקפת החמאס, לייצג את ישראל בתחרות האירוויזיון סוקרה בעיקר בחדשות הטלוויזיה והביאה לידי ביטוי את עוצמותיה של רפאל למול הטראומה שחוותה. שודרו גם כתבות אחדות הקשורות למגדר בהקשר של שביתת המורות והמורים, אך אף לא אחת מהן הציגה את הנושא מפרספקטיבה של שוויון מגדרי, ולכן הן לא סווגו במחקר ככאלה.²

בחינה של תוכני יום הניטור באמצעי התקשורת בשפה הערבית מלמדת שבאתרי האינטרנט הופיעו יותר חדשות הנוגעות לחברה הערבית, ובעיקר דיווח על אירועי אלימות ופשיעה. לעומת זאת, בתחנות הרדיו עלו נושאים הקשורים למלחמה בעזה, גם מפרספקטיבה שנגעה להכנסת סיוע הומניטרי ופרשנות אזרחית למלחמה, שנוספה לפרשנות הצבאית והמדינית שתפסה את הנפח הנרחב ביותר באמצעי התקשורת בעברית.

2 אחת השאלות בהתייחסות לכל כתבה שנוטרה ביום המדידה הייתה: האם כתבה זו מדגישה באופן ברור סוגיות של אי־שוויון מגדרי? כתבות שעסקו בשביתת המורות והמורים לא סווגו ככתבות הנוגעות לאי־שוויון מגדרי, משום שסוגיה זו לא עלתה בשום כתבה.

שיטת המחקר

ביום הניטור, 6 במאי 2025, צוותי ניטור מ-94 מדינות קידדו 29,935 כתבות חדשותיות בארבעה סוגי מדיה: עיתונים (28%), רדיו (21%), טלוויזיה (27%) ואתרי חדשות (24%). הכתבות כללו 58,321 דמויות שהופיעו בחדשות ו-26,560 נשות ואנשי תקשורת. צוותי הניטור השתמשו כולם באותו כלי מחקר של ניתוח נתונים (עם קטגוריות זהות) שתורגמו לשפות אחדות.

הממצאים המרכזיים מראים שהייצוג העולמי של נשים עלה באחוז יחיד משנת 2020 (מ-25% ל-26%). כלומר, המעבר לחדשות דיגיטליות המאפיין את השינוי בשנים אלו לא שינה שינוי מהותי את תפיסת אי-השוויון הישנה של תעשיית החדשות. במקום לקדם שוויון מגדרי, האינטרנט המשיך את מגמות אמצעי התקשורת המסורתיים בהדגשת נושאים שיש בהם כיום דומיננטיות גברית כגון פוליטיקה וביטחון.

במחקר בישראל נוטרו מהדורות חדשות בשפות עברית וערבית, ובכללן חמש מהדורות החדשות המרכזיות בטלוויזיה בערוצים: כאן 11, חדשות 12, חדשות 13, 14 עכשיו וחדשות מכאן 33 בערבית; ארבע מהדורות רדיו: מהדורות חדשות הבוקר בכאן רשת ב' ובגלי צה"ל בעברית, ומהדורות אחר הצהריים ברדיו א-נאס ורדיו א-שמס בערבית; ארבעה עיתונים יומיים בעברית - ישראל היום, ידיעות אחרונות, מעריב והארץ; חמישה אתרי חדשות באינטרנט - ynet, וואלה ומאקו בעברית, ו-PANET ו-kul-al-Arab בערבית. בסך הכול נוטרו 18 ערוצי תקשורת בישראל (ראו לוח 1).

לוח 1 מדגם המחקר

סך הכול (בערבית)	אינטרנט ערבית	אינטרנט עברית	עיתונים עברית	רדיו ערבית	רדיו עברית	טלוויזיה ערבית	טלוויזיה עברית	
18 (5)	2	3	4	2	2	1	4	אמצעי תקשורת
252 (52)	29	41	60	12	26	11	73	ידיעות חדשותיות
1,528 (260)	114	288	475	81	156	65	349	אנשים בחדשות
442 (71)	29	55	98	16	53	23	168	עיתונאים.ות

ניטור ידיעות חדשותיות: בסך הכול נוטרו 252 ידיעות חדשותיות ("אייטמים" חדשותיים), מתוכם 200 בעברית ו־52 (21%) בערבית.

ניטור גברים ונשים בחדשות: בסך הכול נוטרו 1,528 גברים ונשים בחדשות, מתוכם 1,268 (83%) אנשים בחדשות בשפה העברית ו־260 (17%) בחדשות בשפה הערבית.

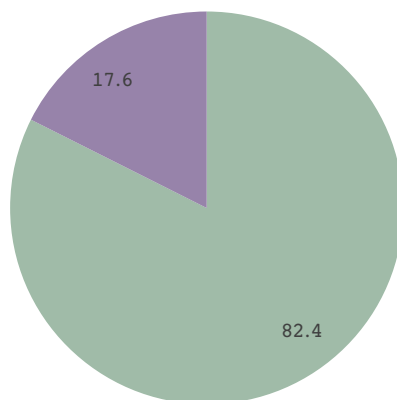
ניטור עיתונאים ועיתונאיות: בסך הכול נוטרו 442, מתוכם 379 (84%) בחדשות בשפה העברית ו־71 (16%) בחדשות בשפה הערבית.

ממצאים בישראל

מספר הנשים בחדשות

סך כל הנשים שהופיעו בסיקור החדשות במחקר הוא 17.6% (N=1,528) (ראו תרשים 1). נתון זה נמוך במידה ניכרת מהממוצע העולמי בשנת 2025, העומד על 26%.

תרשים 1
נשים וגברים בחדשות בישראל (N=1,528) (%)

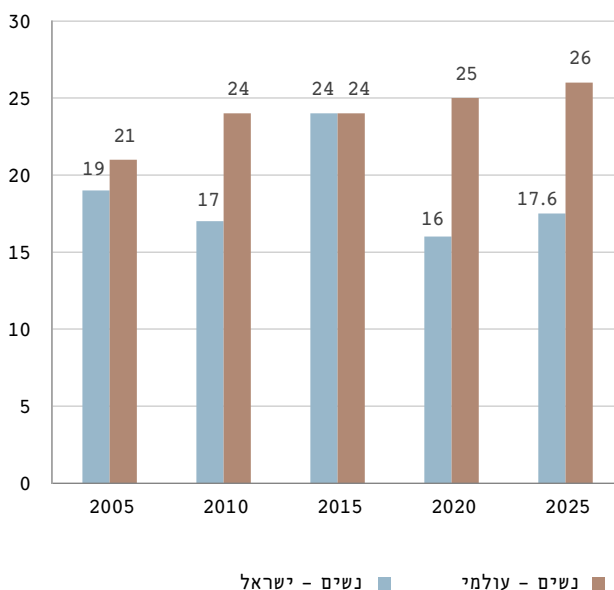

נשים ■ גברים ■

בחינה השוואתית מעלה כי לעומת דוחות משנים קודמות, בישראל ייצוג נשים בחדשות נותר ברובו ללא שינוי, בעוד המגמה העולמית מצביעה על עלייה לאורך השנים, גם אם מתונה. הפער בין הנתון הישראלי לנתון העולמי נשמר גם השנה: 19% לעומת 21% בשנת 2005; 17% לעומת 24% בשנת 2010; 16% לעומת 25% בשנת 2020; וכאמור, 17.6% לעומת 26% בשנת 2025. רק בשנת 2015 הנתון המקומי השתווה לנתון העולמי ועמד על 24% (ראו תרשים 2).

מגמה זו מלמדת שבלא כל קשר לסדר היום החדשותי הדומיננטי - מגפת הקורונה, המלחמה בעזה או אירועים לאומיים ובינלאומיים מרכזיים אחרים - נשים מוסיפות להיות מודרות במידה רבה מהסיקור בתקשורת, שכידוע ממסגר את החיים הציבוריים בישראל.

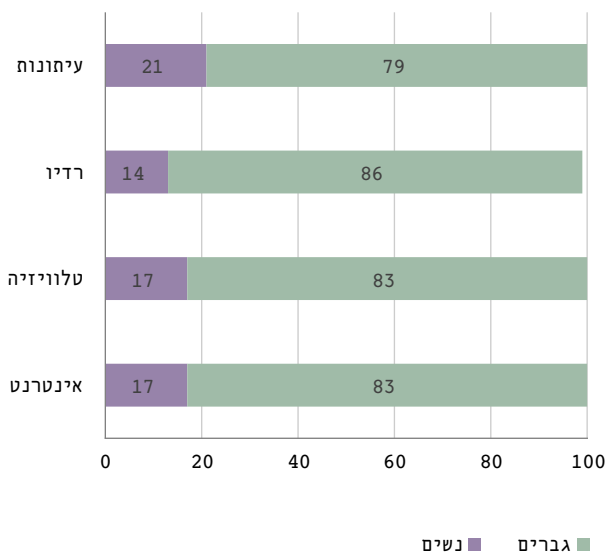
תרשים 2
שיעור הנשים בחדשות בשנים 2005-2025:
ישראל לעומת הממוצע העולמי (%)

הבדלים בין אמצעי התקשורת: בין אמצעי התקשורת השונים נמצאו הבדלים גדולים בסיקור נשים. באמצעי התקשורת המסורתיים (עיתונות, רדיו וטלוויזיה) הממוצע של פריטי החדשות שבהם סוקרו נשים עמד על 18% בלבד, עם שונות מסוימת בין הפלטפורמות: 21% בעיתונות, 14% ברדיו ו-17% בטלוויזיה. באינטרנט, התמונה הייתה כמעט זהה לממוצע הכללי, ונשים הוצגו רק ב-17% מפריטי החדשות. המשמעות היא שחדשות מקוונות אינן חורגות מהסיקור התקשורתי המסורתי, והן משמרות את

הדומינטיות של הנוכחות הגברית. ממצא זה שונה מעט מהתמונה העולמית, שעל פיה ממוצע פריטי החדשות שבהם סוקרו נשים באמצעי התקשורת המסורתיים הוא 26%, בעוד ההשתתפות של נשים באינטרנט עומדת על 29% (ראו תרשים 3).

תרשים 3
שיעור נשים וגברים בחדשות בישראל לפי מדיה (N=1,528) (%)

פערי ייצוג נשים בתקשורת בעברית ובערבית: הנוכחות של נשים בחדשות בערבית נמוכה באופן משמעותי מזו שבחדשות בעברית, ובמיוחד ברדיו. בחדשות בשתי השפות הנוכחות של נשים בטלוויזיה זהה לנוכחות של נשים באינטרנט (ראו לוח 2).

לוח 2

פערי ייצוג בין נשים לגברים בחקשורת לפי שפה ומדיה

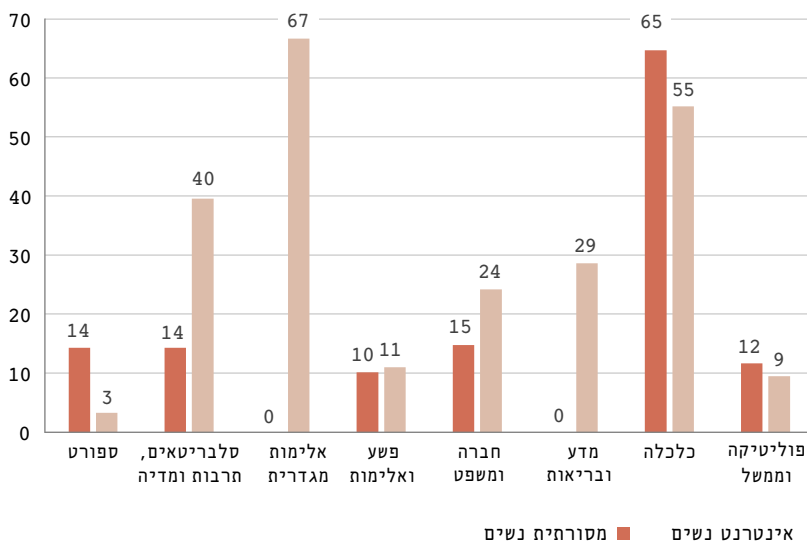
שפה	רדיו			טלוויזיה			אינטרנט		N
	נשים (%)	גברים (%)	n	נשים (%)	גברים (%)	n	נשים (%)	גברים (%)	
עברית	17	83	138	18	82	340	18	82	270
ערבית	6	94	68	12	88	51	12	88	67

נוכחות נשים בחדשות בחלוקה לנושאים ולסוגי מדיה: הייצוג המשמעותי ביותר של נשים היה בתחום הכלכלה - 55% מהפריטים במדיה המסורתית ו-65% באינטרנט. נוכחות גבוהה זו נבעה מסיקור נרחב של שביתת המורות והמורים שהגיעה לסיימה ביום הניטור (ראו תרשים 4).

במדיה המסורתית הנושא שבו נרשם הייצוג הגבוה ביותר של נשים היה אלימות מגדרית (67%). עם זאת, קטגוריה זו כללה רק חמישה פריטים, שהיו כ-2% בלבד מכלל החדשות באותו יום, וכולם שודרו רק בטלוויזיה. חמשת הפריטים דנו בשתי סוגיות: הראשונה, דיווח על דפנה אלקיים, שנחטפה ב-7 באוקטובר והוטרה בזמן השבי שלה בידי חמאס, והשנייה הייתה חלק מסיקור של סיפור רחב יותר שעסק בפעיל מחאה שלכאורה הטריד שוטרת במהלך הפגנה נגד מדיניות הממשלה בנושא המלחמה. כתב האישום הוגש בשעות הבוקר המאוחרות ולכן לא נכלל בעיתונות, במהדורות הרדיו או באינטרנט, שכולם נוטרו עד השעה 10:00.

גם בקטגוריית הסלבריטאים, תרבות ומדיה ניכר ייצוג בולט לנשים, בעיקר במדיה המסורתית (40%), והסיקור התמקד ביובל רפאל לקראת הופעתה בתחרות האירוויזיון.

תרשים 4
נוכחות נשים בחדשות לפי נושאים וסוגי מדיה (%)

נוכחות נשים בנושאים שונים בחדשות – במבט לאורך זמן ובמבט השוואתי: במבט עולמי נצפתה מגמת שיפור לאורך זמן בנושאים שנתפסים בחברה כגבריים, כגון פוליטיקה וממשל וכלכלה, ובנושאים הקשורים למדע ובריאות.³ בישראל הייצוג של נשים בנושא פוליטיקה וממשל אינו יציב לאורך השנים ובאופן עקבי נמוך מהייצוג הנמוך העולמי בנושא זה. לעומת זאת, בישראל נשים נוכחות יותר מהממוצע העולמי בסיקור של נושאים כלכליים (ראו לוח 3).

3 רשימת הנושאים העיקריים שנוטרו במחקר: פוליטיקה וממשל, כלכלה, מדע ובריאות, פשע ואלימות, אלימות מגדרית, סלבריטאים, תרבות ותקשורת, ספורט ואחר. אחדים מהנושאים לא נוטרו בדוחות בשנים הקודמות, ועל כן אין השוואה בנושאים אלו.

ואולם הניתוח מציג מגמה מטרידה בישראל של היעלמות נשים דווקא בנושאים המרכזיים ביותר בשיח הציבורי. בשנת 2020 בעת מגפת הקורונה, כאשר כשליש מהסיקור (29%) עסק בנושא **מדע ובריאות**, הנוכחות של נשים הייתה 9% בלבד; ובשנת 2025, כאשר כמחצית מכלל הכתבות (49%) עסקו בתת־הנושא **המלחמה במזרח התיכון, כולל עזה**,⁴ הנוכחות של נשים עמדה על 11% בלבד - נמוכה אף מהממוצע הישראלי של 17.6%. כלומר, ככל שסוגיה זוכה לסיקור רב יותר, כך מצטמצם ייצוגן של נשים עד כדי הדרה כמעט מוחלטת.

לוח 3

נוכחות נשים בנושאים שונים בחדשות לאורך זמן - בישראל ובעולם (%)

נושא ראשי	עולמי 2025	ישראל 2025	עולמי 2020	ישראל 2020	עולמי 2015	ישראל 2015	עולמי 2005	ישראל 2005
פשע ו אלימות	27	11	32	21	28	41	22	28
פוליטיקה וממשל	22	9	20	12	16	6	14	13
כלכלה	25	55	24	0	21	38	20	36
חברה ומשפט	27	24	32	11	36	26	28	19
מדע ובריאות	36	29	30	9	35	19	22	18
סלבריטאים, תרבות ותקשורת	42	40						
ספורט	15	3						
אלימות מגדרית	50	67						
סלבריטאים, תרבות, תקשורת וספורט			25	40	23	47	28	17

הערה: **אלימות מגדרית** הפכה לקטגוריה ראשית רק במחקר של 2025. **ספורט** הופרד מסלבריטאים, **תרבות ותקשורת** במחקר של שנת 2025.

4 המלחמה במזרח התיכון, כולל עזה הוגדר כתת־נושא בנושא המרכזי פשע ו אלימות.

התפלגות של נשים וגברים בחדשות לפי תפקיד ועיסוק – השוואה בין ישראל לעולם: מהנתונים עולה כי כמעט מחצית מהדמויות המסקרות בחדשות בישראל השתייכו לשתי קטגוריות בלבד: **פוליטיקאים וחברי כנסת וכוחות הביטחון** (משטרה, צבא, כוחות למחצה צבאיים, מיליציות וכבאות). יחד, קטגוריות אלו כללו 710 מתוך 1,528 הדמויות המסקרות (46%), ואילו נשים היו רק 6% ו-1% מהקטגוריות הללו, בהתאמה (ראו לוח 4).

נשים מופיעות בתדירות גבוהה יותר בקטגוריות המזוהות עם תפקידים "נשיים": **בריאות, עבודה סוציאלית וטיפול בילדים** (71%); **עקרות בית והורים** (61%); **ואקדמאיות או מורות** (49%). עם זאת, גם כאשר מאחדים את כלל פריטי החדשות בקטגוריות אלו, הנשים היו רק 124 מתוך 1,528 הדמויות המסקרות בחדשות (8%).

ממצאים אלה חושפים חוסר איזון בולט בייצוג נשים הן בהיבט המספרי והן בתחומי התוכן. התקשורת הישראלית מבליטה פוליטיקאים וגברים בתפקידים ביטחוניים, המייצגים כמעט מחצית מהדמויות המסקרות בחדשות. מצב זה מעמיד במרכז את קולות הגברים ומאיינ את קולן של נשים. דפוס זה משקף פערים מגדריים רחבים יותר במרחב הציבורי הישראלי נכון לשנת 2025.

בהשוואה לעולם, ישראל מציגה פרופיל דומה למדי בכל הנוגע לנוכחות נשים בהקשר של השתייכות לקטגוריה מקצועית. כך, גם הנתונים העולמיים מלמדים על נוכחות בולטת בתקשורת של נשים במקצועות טיפוליים (**עובדות בריאות, עבודה סוציאלית וטיפול**) ובתפקידי הורות ואחזקת הבית. ראוי לציין שביום הניטור הייתה בישראל, בהשוואה לעולם, נוכחות בולטת לנשים בתחומים **כלכליים** בתפקידי **מנהלות ונשות עסקים**. כמו כן, הממצאים העלו שניכרת בישראל נוכחות רבה יותר של נשים בעיסוקים בתחום **המשפט** ובתחומי **ההוראה והאקדמיה**.

לעומת זאת, נוכחות נשים בישראל בזירה הפוליטית (**פוליטיקאיות, חברות כנסת**) או בתפקידי כוחות הביטחון (**שוטרות, חיילות, כבאיות**) נמוכה משמעותית מזו העולמית. גם בהקשר זה עולה שככל שיש לעיסוק או לתפקיד יותר בולטות תקשורתיות, כך יורדת הנוכחות של נשים בו.

לוח 4

שיעור הנשים בחדשות לפי תפקיד ועיסוק, השוואה בין ישראל לעולם

עיסוק/תפקיד	ישראל (%)	עולם (%)	n (ישראל)
עובדת בריאות, עובדת סוציאלית, מטפלת	69	61	26
הורה, עקרת בית	61	73	28
פנסיונרית	50	44	2
אשת אקדמיה, מרצה, מורה	49	30	68
סלבריטאית, אמנית, שחקן, סופרת, אושיית טלוויזיה	46	44	26
ילדה, נערה (ללא מקצוע)	40	48	35
אשת עסקים, מנהלת, סוכנת בורסה	40	21	35
עורכת דין, שופטת, משפטנית	36	25	55
עבודה משרדית, מינהלה	33	40	12
אקטיביסטית, עובדת בחברה אזרחית	32	37	31
מדענית, מהנדסת	29	22	7
לא צוין תפקיד	21	46	226
רופאה, רופאת שיניים, מומחית בריאות	15	32	13
אשת תקשורת, במאית, עיתונאית	15	32	48
חושבת כפר/יישוב חקלאי (ללא עיסוק נוסף)	11	46	45
עובדת מדינה, דוברת	10	24	59
תלמידה	6	50	16
פוליטיקאית, חברת כנסת	6	19	368
שוטרת, חיילת, כבאית	1	9	342
חשודה בפשע (ללא עיסוק נוסף)	0	10	10
ספורטאית, שופטת ספורט, מאמנת, שחקנית	0	13	28
דמות דתית	0	2	27
עובדת חקלאות, מכרות, דיג, יערנות	0	14	2
אשת מסחר, פועלת, נהגת משאית	0	26	12
מלוכה	0	28	2
אחר	0	40	5

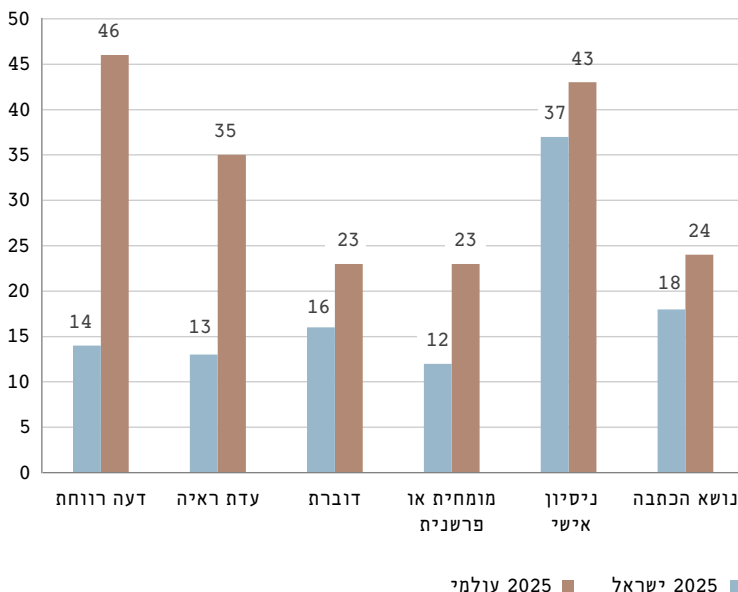
התבוננות לאורך זמן במחקרים ישראליים קודמים מלמדת שנוכחות נשים בולטת (מעל מחצית מהנוכחות בחדשות) בתפקידים המסורתיים המזוהים בתקשורת עם נשים: **עקרת בית, הורה** (58% ב-2015, 50% ב-2020 ו-68% ב-2025; **וסלבריטאים ואשיות** למיניהן (69%, 50%, 56%, בהתאמה לשנים שצוינו).

התפקיד (או הפוזיציה) של נשים בידיעה החדשותית: בדומה לממצאים בעולם, נשים בישראל מוצגות בידיעות החדשותיות בעיקר בתפקיד של מעידות **מניסיון אישי** (43% בעולם ו-37% בישראל; הנתונים נוגעים למדיה המסורתית בלבד). ואולם בעוד בעולם ב-46% מאזכורי הנשים תפקידן בידיעה החדשותית הוא בגדר **דעה רווחת** (כלומר, משקפת את דעתו של "האזרח הרגיל"), בישראל נשים הוצגו כך רק ב-14% מהידיעות. גם לתפקיד של נשים **כעדות ראייה** יש נוכחות בממצאים העולמיים והוא עומד על 35% מפריטי החדשות, בעוד בישראל הוא עומד רק על 13% (ראו תרשים 5).

במרבית האייטמים (56%) במדיה המסורתית, אנשים סוקרו כחלק מ**נושא הכתבה** (574 סיקורים מתוך 1,024 במדיה המסורתית). מתוכם, נשים הוצגו רק ב-18% מהאייטמים כנושא הכתבה, וגברים ב-82% מהאייטמים. כלומר, יש הטיה מגדרית מובהקת באי־התייחסות לנשים כאל דמויות מרכזיות בסיקור החדשותי. השוליות של נשים בישראל באה לידי ביטוי גם בכך שפרשניות ומומחיות הן רק 12% מכלל הפרשנים והמומחים בחדשות, ורק 16% מהמרואיינים. לעומת זאת, בעולם 23% מהנשים הן פרשניות ומומחיות מכלל בעלי תפקיד זה, ושיעורן זהה גם כמתראיינות.

תרשים 5

תפקידן של נשים בידיעה החדשותית במדיה המסורתית, בישראל ובעולם (%)

אזכור נשים על בסיס שיוך משפחתי: בשליש (33%) מהאיטמים בכל אמצעי התקשורת שהופיעו בהם דמויות של נשים צוין המצב המשפחתי שלהן, בעוד רק ב־8% מהאיטמים שהופיעו בהם דמויות של גברים צוין המצב המשפחתי שלהם. נתון זה תואם לדפוס ותיק, עולמי וישראלי כאחד, שבו נשים מוגדרות באופן בלתי פרופורציונלי לעומת גברים באמצעות תפקידיהן המשפחתיים. דפוס זה בולט במיוחד ברדיו: ב־64% מהאיטמים שבהם הופיעו נשים הודגש המצב המשפחתי שלהן, בעוד באינטרנט ובטלוויזיה צוין המצב המשפחתי היה שכחי פחות. העיתונות הייתה קרובה לממוצע עם 30% (ראו לוח 5 לפירוט לפי אמצעי תקשורת).

כפי שהוצג, ברדיו גם נרשם שיעור הנוכחות הנמוך ביותר של נשים לעומת כלל אמצעי התקשורת (14%), וב־64% מאזכורי הנשים הן הוצגו במפורש באמצעות תפקידן המשפחתי. ממצא זה מצביע על הדרה כפולה: נשים הודרו ברדיו, וגם כאשר הופיעו בו,

הן צומצמו לעיתים קרובות לזהותן המשפחתית, במקום שיוכרו בזכות מומחיותן או ייחודן האישי.

לוח 5 נוכחות על בסיס שיוך משפחתי לפי אמצעי תקשורת ומגדר (%)

אזכור סטטוס משפחתי							
עיתונות		אינטרנט		טלוויזיה		רדיו	
גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים
12	30	9	25	3	23	11	64

נוכחות נשים כקורבנות או כשורדות: 7% מכלל האנשים בחדשות (n=114) הוצגו כשורדים או כקורבנות ישירים של אלימות. מתוך אלו, הרוב (72%) הוגדרו שורדים, ו-28% קורבנות (ראו לוח 6).

בעבר, הסיקור התקשורתי הרבה להציג נשים כקורבנות או כשורדות של מעשי אלימות. במחקר הנוכחי, בגלל המרכזיות של המלחמה, ייצוג בולט זה לא בא לידי ביטוי, ונשים היו רק 13% מכלל הקורבנות והשורדים (n=15). כלומר, למרות האלימות המגדרית בשנות המלחמה (צמרת ואחרים, 2025), מגמה זו לא באה לידי ביטוי בסיקור.

בגלל המרכזיות של המלחמה, השיעור הגדול ביותר (89%) של אנשים בחדשות שהוצגו כשורדים או כקורבנות השתייכו לקטגוריות "קורבן/שורד מלחמה", "טרור", "אלימות אזרחית" או "אלימות מדינתית" (n=101). הקורבנות או השורדים סוקרו בידיעות שעסקו בחטופים מאירועי מתקפת חמאס ובבני משפחותיהם, בשורדי התקיפה בנמל חודיידה בתימן שהתרחשה ביום הניטור, בקורבנות אלימות ופשיעה בחברה הערבית ובהספדים לחללי צה"ל.

נדגיש שלא נמצאו אזכורים לאבדות ולנפגעים פלסטינים מעזה, למרות היקף הפגיעה בהם, למעט אזכור יחיד ברדיו בשפה הערבית.

לוח 6
קורבנות/שורדים לפי מגדר (N=114)

קטגוריה	קורבנות נשים	קורבנות גברים	סה"כ קורבנות (n)	שורדות נשים	שורדים גברים	סה"כ שורדים (n)	סה"כ כולל
קורבן/שורד של תאונה, אסון טבע או עוני	2	3	5	0	2	2	7
קורבן/שורד של אלימות במשפחה, אונס, רצח וכדומה	0	1	1	0	0	0	1
קורבן/שורד של פשיעה אחרת (שאינה במשפחה), שוד וכדומה	0	2	2	1	0	1	3
קורבן/שורד של מלחמה, טרור, אלימות אזרחית או אלימות מדינתית	2	20	22	9	70	79	101
קורבן/שורד אחר (מפורט בהערות)	1	1	2	0	0	0	2
סה"כ	5	27	32 (28%)	10	72	82 (72%)	114
אחוז לפי מגדר	19%	81%		12%	88%		

נשים וגברים מקבוצות מיעוט בחדשות

על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (הלמ"ס), אוכלוסיית ישראל מונה כ־10 מיליון נפש. ערבים ישראלים הם 21% מהאוכלוסייה (שנתון החברה הערבית בישראל 2024, המכון הישראלי לדמוקרטיה), ויהודים חרדים הם 14.3% מהאוכלוסייה (שנתון החברה החרדית בישראל 2025, המכון הישראלי לדמוקרטיה). במחקר זה סווגו שתי הקבוצות כאוכלוסיות מיעוט.

מתוך 1,528 דמויות מסוקרות שנוטרו, רק 136 (9%) זוהו כחלק מקבוצת מיעוט, שיעור הנמוך באופן ניכר מחלקן היחסי באוכלוסיית ישראל. לפירוט ייצוג קבוצות המיעוט באמצעי המדיה השונים לפי מגדר ראו לוח 7.

לוח 7 דמויות מקבוצות מיעוט לפי מדיה ומגדר

אמצעי תקשורת	נשים (%)	גברים (%)	מספר כולל (n)
עיתונות	12	88	49
רדיו	11	89	19
טלוויזיה	0	100	27
אינטרנט	17	83	41

ייצוגן של נשים מקבוצות מיעוט עומד על 11% בכלל אמצעי המדיה (n=15), ומרבית הופעותיהן נרשמו באינטרנט ובעיתונות. נתון זה נמוך משיעור הייצוג הכללי של נשים בחדשות בישראל, העומד על 17.6% בכלל אמצעי התקשורת. נשים מקבוצות מיעוט הן רק 6% מכלל הנשים באוכלוסיית המחקר (15 מתוך 269), וכחות מאחוז מכלל האנשים בחדשות (15 מתוך 1,528). ממצא זה מצביע על הדרה כפולה של נשים מקבוצות מיעוט, שכמעט שאינן נשמעות או נראות בחדשות.

אחת השאלות הספציפיות שנבחנו במחקר זה עסקה בייצוג נשים ערביות ישראליות בתקשורת הישראלית. הממצאים מצביעים על כך שהן כמעט שאינן נוכחות, וייצוגן עומד על פחות מחצי אחוז (6 מתוך 1,528 אנשים בחדשות).

נשים עיתונאיות: כתבות, מגישות ופרשניות

נשים עיתונאיות: בסך הכול נוטרו במחקר 442 עיתונאים ועיתונאיות מכלל אמצעי התקשורת, ול-413 מהם ניתן היה לשייך זהות מגדרית ברורה.⁵ שיעור העיתונאיות בכל התפקידים - כתבות, מגישות ופרשניות - הוא 40% (ראו תרשים 6א). באמצעי

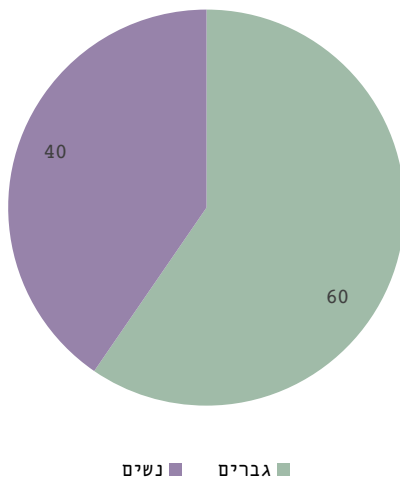
5 הכתבות באחרי אינטרנט בערביה הן ללא שיוך שמי, כך שלא ניתן היה לבסס הבחנה מגדרית באחרי חדשות אינטרנט בערביה.

התקשורת המסורתיים שיעורן הכולל גבוה מעט יותר ועומד על 42% (149 מתוך 358) ודומה לממוצע העולמי העומד על 41%.

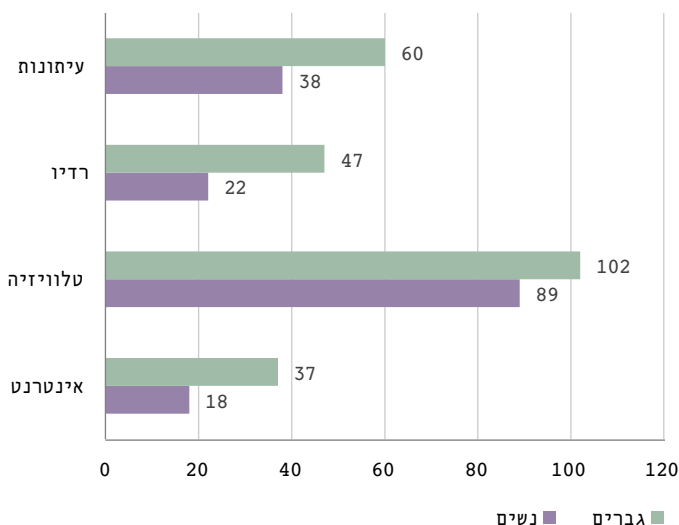
השוואה של שיעור העיתונאיות לאורך זמן באמצעי המדיה המסורתיים מלמדת על תנודיות מסוימת בנתון: 34% ב-2010; עלייה ל-42% ב-2015; ירידה ל-35% ב-2020; ועלייה ל-42% ב-2025. שיעורן של הנשים העיתונאיות באינטרנט עלה מאוד מ-20% בשנת 2015 ל-33% בשנת 2025.

שיעור העיתונאיות בולט במיוחד בטלוויזיה (47%), כפי שעלה גם במחקרי העבר, ואף גבוה במעט מהממוצע העולמי העומד על 45%. שיעור העיתונאיות באינטרנט עומד על 33%, נתון נמוך מהממוצע העולמי העומד על 43% (ראו תרשים 6).

תרשים 6
התפלגות עיתונאיות ועיתונאים (N=413) (%)

תרשים 16
התפלגות עיתונאיות ועיתונאים לפי אמצעי תקשורת (N=413) (%)

עיתונאיות לפי שפה ברדיו ובטלוויזיה:⁶ בחינה של התפלגות העיתונאים והעיתונאיות לפי שפת אמצעי התקשורת ברדיו ובטלוויזיה מעלה שבאמצעי התקשורת בעברית ההשתתפות של נשים עיתונאיות גבוהה במובהק מההשתתפות של נשים בשפה הערבית. מהדורת החדשות בערבית בטלוויזיה היא כמעט כולה על טהרת הגברים (96%), וגם ברדיו בערבית הנוכחות של עיתונאיות דלה ביותר (13%) (ראו לוח 8).

6 הנחונים הם רק לגבי רדיו וטלוויזיה מאחר שבאתרי חדשות בערבית אין זיהוי שמי למי שכתב את הכתבה. לא נסקרו עיתונאים בערבית, שכן אין יומון בערבית בישראל.

לוח 8

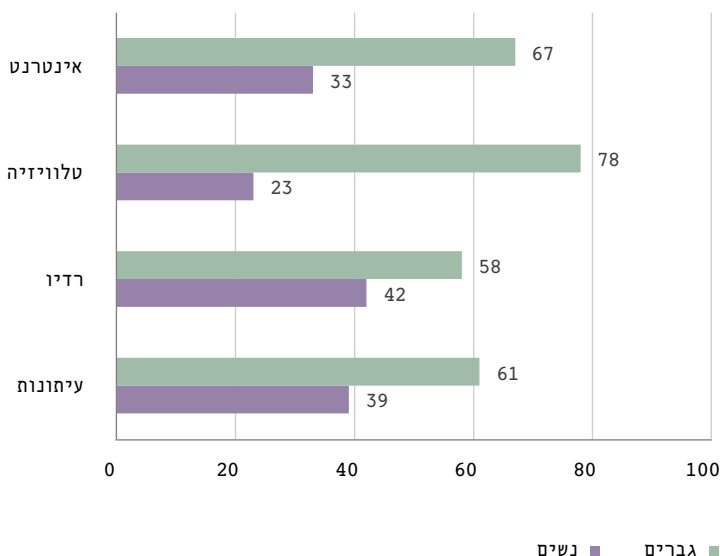
התפלגות בין עיתונאיות ועיתונאים לפי שפה ברדיו ובטלוויזיה

שפה	טלוויזיה		רדיו		n	גברים (%)
	נשים (%)	גברים (%)	נשים (%)	גברים (%)		
עברית	52	48	38	62	168	48
ערבית	4	96	13	87	23	96

עיתונאיות-כתבות (women reporters) באמצעי התקשורת השונים: בכלל אמצעי התקשורת, 33% מהעיתונאים בתפקיד כתבים היו עיתונאיות-כתבות. ברדיו נמצא השיעור הגבוה ביותר של עיתונאיות-כתבות (42%), ואילו בטלוויזיה נמצא השיעור הנמוך ביותר (23%). דפוס זה תואם את תפקידי העיתונאיות בטלוויזיה, שם הן בולטות כמגישות ולא בתפקידים של כתבות ופרשניות שבהם העבודה העיתונאית היא ליבת התפקיד (ראו תרשים 7).

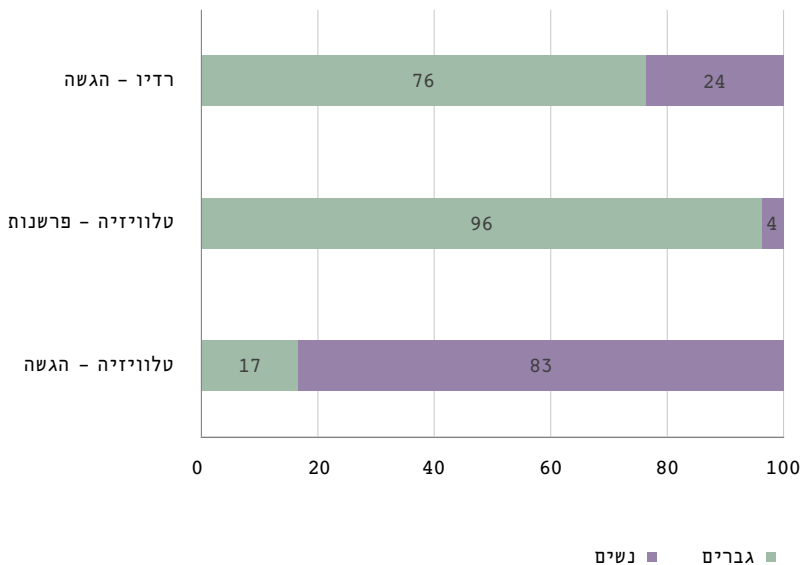
תרשים 7

התפלגות בין כתבות וכתבים לפי אמצעי תקשורת (%)

מגישות ופרשניות בטלוויזיה וברדיו: כאשר בוחנים את תפקידי ההגשה לעומת תפקידי הפרשנות, ניכר כי הנוכחות של נשים בתפקידי הגשת החדשות בטלוויזיה גבוהה במיוחד ועומדת על 83%. לעומת זאת, שיעורן בתפקידי מגישות ברדיו עומד על 24% בלבד. מספרן הגבוה של נשים בתפקידי מגישות חדשות בטלוויזיה מאפיין גם את מחקרי העבר ובולט גם בעולם, אם כי בישראל המגמה בולטת במיוחד. התמונה משתנה באופן משמעותי כשבוחנים את תפקידי הפרשנות באופן. מתוך 27 פרשנים באופן הטלוויזיה, רק אחת הייתה אישה. ממצאים אלה מלמדים שאף שנשים בולטות בתפקידי הגשה, הן נותרות מיעוט זניח בקרב מי שמספקים פרשנות בטלוויזיה (ראו תרשים 8).⁷

תרשים 8
החלוקה של נשים וגברים לתפקידי הגשה ופרשנות
בשידורי רדיו וטלוויזיה (%)

7 לא עלו בממצאים פרשנים ברדיו ביום הטיקור.

הנוכחות הגבוהה במיוחד של מגישות חדשות במדיום הטלוויזיוני – שנותר מדיום מרכזי בצריכת חדשות בישראל ובמיוחד בימי המלחמה (יעבץ, 2024) – ככל הנראה תורמת לתפיסה השגויה בשיח הציבורי (ולעיתים אף המקצועי) ששדה העיתונות נהנה משוויון מגדרי (Lachover & Lemish, 2018). נוכחות בולטת זו של נשים בתפקידי מגישות חדשות בטלוויזיה הישראלית מוסברת בחלקה בתהליכים כלליים של התמקדות במראה ובתכונות המזוהות כנשיות כגון "נעימות". אופיו החזותי של המדיום הטלוויזיוני מעצים את ההתמקדות במראה הפיזי ומחדד את המתח בין נשיות למקצועיות – תופעה שבולטת פחות ברדיו שאינו מדיום חזותי. ממצא זה מקבל חיזוק גם מניתוח הגיל של העיתונאיות והעיתונאים בטלוויזיה.

גיל העיתונאיות בטלוויזיה: נמצא כי נשים כתבות ומגישות חדשות בטלוויזיה צעירות יותר מעמיתיהן הגברים. 28% מהכתבות היו צעירות (גילי 20-30), לעומת 15% מהכתבים. כך גם לא נמצאו כתבות מבוגרות (מעל גיל 50), בעוד 16% מהכתבים היו בגיל זה. מגישות היו בעיקר צעירות (57%) ובגילי ביניים (30-50) (43%),⁸ והופיעו בכל מהדורות החדשות בעברית.

נתונים אלה שונים במידה רבה מהמדגם של 2020, שבו 97% מהמגישות היו בגילי ביניים (30-50), ו־40% מהכתבות היו מבוגרות (גילי 51-64). מהממצאים עולה בבירור שגילן של העיתונאיות יורד עם הזמן, דבר המצביע על דפוס שבו נשים מופיעות על המסך לעיתים קרובות יותר בשל חזותן ולא בשל יכולותיהן בפרשנות החדשות לצופים (ראו לוח 9).

8 המדידה כללה ניטור של כלל העיתונאים שהופיעו בפריט החדשותי, כך שהמגישים נספרו בכל פריט חדשותי מחדש. לדוגמה, אם הכתבה הראשונה דווחה על ידי מגישה, ולאחר מכן התקבל דיווח של כתב ולאחריו התקיימה באולפן שיחה בין המגישה לבין פרשן, נספרו סך הכול שלושה כתבים מסוגים שונים, כך נעשה לכל ידיעה חדשותית.

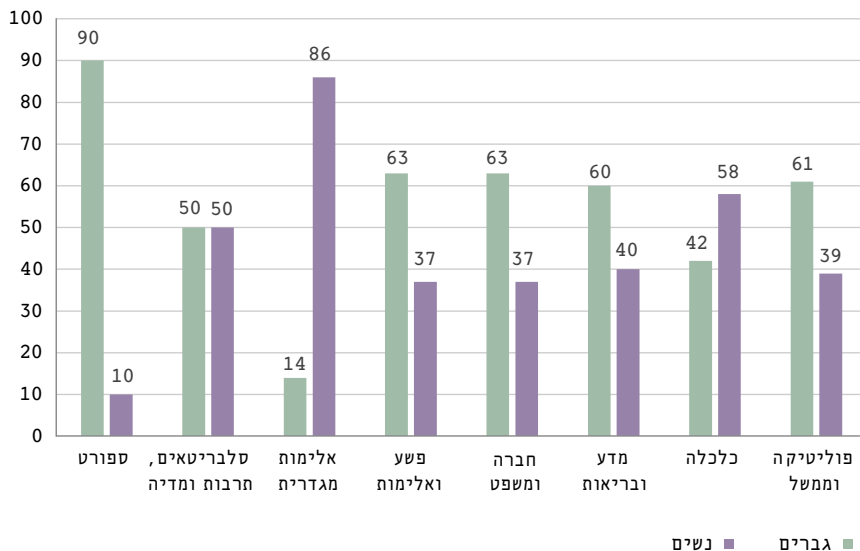
לוח 9
עיתונאיות ועיתונאים בטלוויזיה לפי גיל ותפקיד (בסוגריים n)

גיל	כתבת	כתב	מגישה/קריינית	מגיש/קריין
גיל צעיר (20-30)	28% (5)	15% (9)	57% (40)	0% (0)
גיל ביניים (30-50)	67% (12)	60% (37)	43% (30)	100% (14)
גיל מבוגר (50-65)	0% (0)	16% (10)	0% (0)	0% (0)
לא ידוע	6% (1)	10% (6)	0% (0)	0% (0)

עיתונאיות לפי נושאי חדשות מרכזיים: עיתונאיות סיקרו פחות נושאים הנתפסים "גבריים" כגון פוליטיקה וממשל ופשע ואלימות (שכלל סיקור של המלחמה במזרח התיכון ובעזה), בהשוואה לעמיתיהן הגברים העיתונאים (ראו תרשים 9). נושא הליבה היחיד שנשים סיקרו בהיקף משמעותי הוא כלכלה, שבו עיתונאיות סיקרו 58% מהפריטים, בעיקר משום שהנושא המרכזי בחדשות הכלכלה באותו יום היה שביתת מורים. בנושאי פוליטיקה וממשל, מדע ובריאות, וכן נושאים חברתיים ומשפטיים, רמת הייצוג של נשים הייתה דומה, בין 37% ל-39%. עיתונאיות סיקרו באופן מובהק פריטים שנגעו באלימות מגדרית - 86% מהפריטים, אף על פי שהסיקור בתחום היה מצומצם מאוד (שישה פריטים בסך הכול). התחום היחיד שנשים וגברים סיקרו באופן שוויוני היה סלבריטאים, תרבות ומדיה. התחום שבו הייצוג של נשים היה הנמוך ביותר הוא ספורט - רק 10% מפריטי החדשות בתחום זה סוקרו על ידי נשים.

תרשים 9

התפלגות בין עיתונאיות ועיתונאים לפי נושאי חדשות מרכזיים (%)

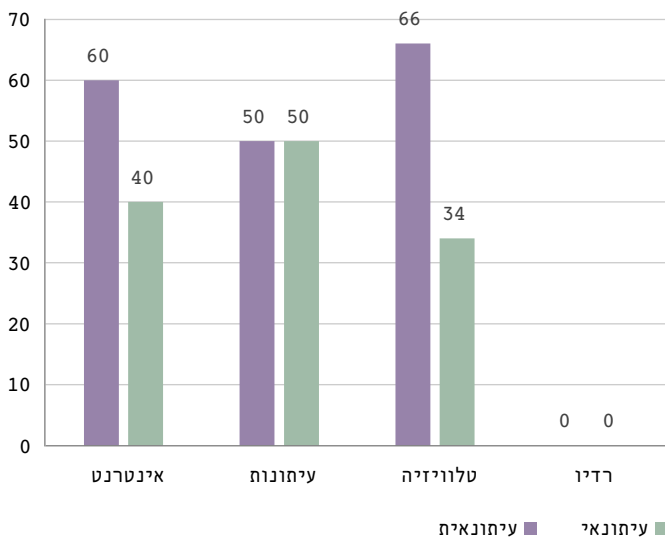
פריטי חדשות שבהם נשים היו במוקד הדיווח: נמצא כי פריטי חדשות שבהם נשים הן הדמות המרכזית בדיווח היו מועטים ביותר. מתוך 252 ידיעות חדשותיות, רק 22 (9%) התמקדו בנשים כדמות המרכזית בכתבה. השיעור הגבוה ביותר היה בתחום חדשות סלבריטאים (27%), דוגמת אייטמים שסיקרו את יובל רפאל שייצגה את ישראל בתחרות האירוויזיון. בגלל שביתת המורים, 23% מהדמויות המרכזיות בחדשות בתחום הכלכלה היו נשים. תחום סיקור נוסף שבו הופיעו נשים כדמות המרכזית הוא חדשות על אלימות מגדרית (23%). סיקור זה כלל דיווחים על הטרדה מינית של שוטרת על ידי מפגין וריאיון עם דפנה אליקים, חטופה ששוחררה, על הטרדות מיניות שחוותה במהלך השבי. נדגיש שאייטמים אלה כמעט תמיד הופיעו בסיום מהדורת החדשות, דבר המעיד על חשיבות משנית ולעיתים אף על מסגור אנקדוטלי. בתחומים אחדים לא היו פריטים הממוקדים בנשים כלל, כגון פוליטיקה וממשל, מדע ובריאות וספורט.

פרטי חדשות המתייחסים לנושאי שוויון מגדרי ו אלימות מגדרית: סיקור חדשותי המדגיש תפיסה של שוויון מגדרי היה זניח. רק ב־2% (6 מתוך 252) מהכתבות הייתה התייחסות לנושא, מתוך החמצת הזדמנויות להפניית הזרקור לאי־שוויון מגדרי דוגמת פערי שכר בנושאים רלוונטיים כמו שביתת המורים. ככלל, הסיקור בתחום השוויון המגדרי נותר ממוסגר בתחומים מסורתיים כמו **סלבריטאים ו אלימות מגדרית**, ונעדר כמעט לחלוטין מליבת החדשות הקשה כגון **פוליטיקה וממשל** ותת־הנושא הקשור **במלחמה**.

נוסף על כך, בנושא **אלימות מגדרית**, שהייתה קטגוריית התייחסות בפני עצמה, נמצאו רק 5 אייטמים חדשתיים מתוך 252 (2% מכלל הכתבות). נתון זה תואם את תוצאות המחקר העולמי, שעמד גם כן על 2% מכלל האיטמים החדשתיים. מתוך 1,528 אנשים שהופיעו בחדשות בישראל, רק 9 סווגו תחת הנושא **אלימות מגדרית**, והם היו 0.6% מסך כלל האנשים בחדשות שנטרו במחקר. איטמים אלו הופיעו כולם בטלוויזיה והתמקדו במקרים של **הטרדה מינית, אונס או תקיפה מינית נגד נשים**.

התייחסות לנושאים מגדריים לפי מדיה ומגדר העיתונאים: עיתונאיות סיקרו יותר מעיתונאים כתבות בנושאי מגדר; ומגמה זו הייתה בולטת במיוחד בטלוויזיה, שבה 66% מכלל הכתבות הקשורות למגדר סוקרו על ידי עיתונאיות. באינטרנט, 60% סוקרו על ידי נשים, ובעיתונות היחס היה שווה. ראוי לציין כי ברדיו לא היה כלל סיקור של ידיעות הקשורות למגדר או ממוקדות בנשים, אף על פי שבמדיום זה היה השיעור הגבוה ביותר של כתבות־עיתונאיות (ראו תרשים 10).

10 חרשים
סיקור סוגיות מגדריות, לפי מגדר העיתונאים ואמצעי התקשורת (%)

סיכום

מאז הקמתה חווה מדינת ישראל סכסוך מתמשך המעצב באופן עמוק את החברה בישראל ואת נוף המדיה שלה. בצל הסכסוך, ועל רקע מגמות אחרות המאפיינות את השנים האחרונות, דוגמת מהלכים מואצים של נסיגה דמוקרטית, נשים בישראל נתקלות לעיתים קרובות במחסומים מוגברים, בעיקר בתחום השיח הציבורי. נשים מודרות מדיונים על המלחמה ועל השלכותיה הפוליטיות, הכלכליות והחברתיות. הדרה זו בולטת אף יותר בקרב נשים מקבוצות מיעוט, כגון נשים פלסטיניות-ישראליות וחרדיות.

כפי שעלה מהנתונים שהוצגו בדוח זה, נשים הן עדיין מיעוט מובהק בחדשות באמצעי התקשורת בישראל. בשנת 2025, נשים היו רק 17.6% מהדמויות המסוקרות בחדשות, נתון נמוך מהממוצע העולמי העומד על 26%, ונמוך מהשיא הישראלי העומד על 24% ב-2015.

אף ששיעור העיתונאיות בישראל במדיה המסורתית גבוה מעט מהממוצע העולמי (42%), תפקידיהן לרוב מוגבלים. כך, הנוכחות של נשים בתפקידי הגשת חדשות בטלוויזיה גבוהה במיוחד – נשים הן 83% מהמגישים – אך בתפקידים עיתונאיים אחרים נוכחותן נמוכה יותר, ונשים בתפקידים אלו הן מעט יותר מ-30%, בכל אמצעי התקשורת. מאז 2020 חלה עלייה מתונה בשיעור העיתונאיות, אך התקדמות זו לא תורגמה לנוכחות גבוהה יותר של נשים במוקד הכתבות החדשותיות.

חדשות המדיה בישראל נוטות להתרכז בנושא דומיננטי אחד בכל תקופה. בשנת 2020 מדובר היה בקורונה, ובשנת 2025 הייתה זו מלחמת חרבות ברזל והחזיתות הרבות שנפתחו בעקבותיה. כמעט מחצית מהסיקור החדשותי עסק במלחמה, וזו שלטה בכל פלטפורמות המדיה. ואולם גם בנושא זה נשים הוסיפו להיות מודרות במידה רבה מהסיקור.

לסיכום, חדשות המדיה בישראל מוסיפות לשקף ולהעצים אי־שוויון מגדרי. נשים נשארות בשוליים הן של הסיקור החדשותי והן של התפקידים העיתונאיים.

רשימת המקורות

- טהון אשכנזי, ענת ובנבניסטי, דפני (2025). המהלכים המרכזיים להחלשת הדמוקרטיה בישראל: סיכום שנת 2025. המכון הישראלי לדמוקרטיה.
- יעבץ, גל (2024). מסכי ברזל: צריכת מידע ומדיה בזמן מלחמת חרבות ברזל. *מסגרות מדיה*, 26, 236–246.
- צמרת, הדס, בן אליהו, הגר, חזן, נעמי, הרצוג, חנה וברייר־גארב, רונה (2025). מדד המגדר: אי־שוויון מגדרי בישראל 2025. מכון ון־ליר בירושלים.
- Lachover, Einat & Lemish, Dafna (2018). Women in Israeli journalism: Forwards and backwards. *Israel Affairs*, 24(3), 500–518.

תודות

אנו מודות לצוות של אעלאם - המרכז הערבי לחופש, פיתוח ומחקר תקשורתי, על שיתוף הפעולה הפורה במחקר. תודה מיוחדת למנהלת המרכז, חולוד מסאלחה, ולמייסון זועבי על תרומתן המשמעותית. כמו כן, אנו מודות לצוות המכון הישראלי לדמוקרטיה ולעידו אריאל, מנהל תחנת הרדיו קול הנגב, מכללת ספיר, על עזרתו בהקלטת שידורי החדשות ברדיו.

פרופ' עינת לחובר היא מרצה במחלקה לתקשורת במכללת ספיר; האחראית המדעית למחקר ניטור המדיה העולמי (GMMP) בשנים 2010-2025.

עו"ד ענת טהון אשכנזי היא מנהלת המרכז לערכים ולמוסדות דמוקרטיים במכון הישראלי לדמוקרטיה; מומחית לשוויון מגדרי.

ליאת גרנות דדון היא עוזרת מחקר במחלקה לתקשורת במכללת ספיר.

תמר צבי היא עוזרת מחקר במרכז לערכים ולמוסדות דמוקרטיים במכון הישראלי לדמוקרטיה.